

495 at cur dispositis vicibus consurgere signa
 et velut imperio praescriptos reddere cursus
 cernimus ac nullis properantibus ulla relinqui?
 cur eadem aestivas exornant sidera noctes
 semper et hibernas eadem, certamque figuram
 500 quisque dies reddit mundo certamque relinquit?
 iam tum, cum Graiae verterunt Pergama gentes,
 Arctos et Orion adversis frontibus ibant,
 haec contenta suos in vertice flectere gyros,
 ille ex diverso vertentem surgere contra
 505 obvius et toto semper decurrere mundo.
 temporaque obscurae noctis deprendere signis
 iam poterant, caelumque suas distinxerat horas.
 quot post excidium Troiae sunt eruta regna!
 quot capti populi! quotiens fortuna per orbem
 510 servitium imperiumque tulit varieque revertit!
 Troianos cineres in quantum oblita refovit
 imperium! fatis Asiae iam Graecia pressa est.
 saecula dinumerare piget, quotiensque recurrens
 lustrarit mundum vario sol igneus orbe.
 515 omnia mortali mutantur lege creata,
 nec se cognoscunt terrae vertentibus annis
 exutas variam faciem per saecula ferre.
 at manet incolumis mundus suaque omnia servat,
 quem neque longa dies auget minuitque senectus
 520 nec motus puncto curvat cursusque fatigat;
 idem semper erit quoniam semper fuit idem.
 non alium videre patres aliumve nepotes
 aspicient. deus est, qui non mutatur in aevo.
 numquam transversas solem decurrere ad Arctos,
 525 nec mutare vias et in ortum vertere cursus
 auroramque novis nascentem ostendere terris,
 nec lunam certos excedere luminis orbes